

Sygn. akt I C 766/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie – Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Przemysław Jagosz

Protokolant prac. sąd. Aleksandra Bogusz

po rozpoznaniu w dniu 24 lutego 2014 r., w O., na rozprawie,

sprawy z powództwa **R. C.**

przeciwko **O. Stowarzyszeniu (...) w O.**

o ustalenie

I. ustala nieważność uchwały pozwanego z dnia 27-06-2013 r. w przedmiocie wyboru A. M. do zarządu O. Stowarzyszenia (...) w O.;

II. oddala powództwo w pozostałej części;

III. znosi wzajemnie koszty procesu między stronami.

UZASADNIENIE

R. C. żądał:

1) ustalenia nieważności pozbawienia go członkostwa w pozwanym **O. Stowarzyszeniu (...)**, gdyż nastąpiło na podstawie pisma z dnia 5 września 2013 r., podpisanego przez osobę nieuprawnioną, w sposób niezgodny ze statutem oraz bez pouczenia o możliwości, sposobie i terminie odwołania od takiej decyzji;

2) ustalenia nieważności zwołania nadzwyczajnego walnego zebrania członków stowarzyszenia z dnia 16-09-2013 r. z uwagi na to, że zawiadomienie o terminie, miejscu i proponowanym porządku obrad, które zgodnie ze statutem miało nastąpić najpóźniej na 14 dni przed terminem zebrania, a które członek stowarzyszenia otrzymał w dniu 4-09-2013 r.;

3) ustalenia nieważności wyboru A. M. na prezesa stowarzyszenia albowiem zgodnie ze statutem prezesem powinien zostać tylko członek stowarzyszenia, zaś w dacie wyborów, tj. 27-06-2013 r., A. M. nie był członkiem pozwanego stowarzyszenia, a na walnym zgromadzeniu, które odbyło się tego dnia nie została podjęta żadna uchwała dotycząca wyboru członków zarządu.

Na rozprawie w dniu 24-02-2014 r. podniósł, że powództwo w zakresie decyzji o jego wykluczeniu z członkostwa ogranicza się wyłącznie do zarzutów formalnych dot. decyzji i braku pouczenia o możliwości odwołania.

(pozew, protokół rozprawy z 24-02-2014 r.)

Pozwane **O. Stowarzyszenie (...) w O.** wniosło o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu wskazało, że decyzja o wykluczeniu powoda nie była przypadkowa ani bezpodstawna i została podjęta na wniosek 10 członków Stowarzyszenia przez zarząd. Wskazała na przyczyny wykluczenia i podniósł, że od tego czasu powód zaczął nękać

pozwanego skargami i zażaleniami składanymi do różnych organów. Stwierdził nadto, że zebranie członków z 16-09-2013 r. odbyło się prawidłowo, a w odniesieniu do zebrania z 27-06-2013 r. opisał jego przebieg i wskazał, że protokół z tego zebrania sporządziła i podpisała żona powoda, podnosząc również inne okoliczności, które spowodowały utratę zaufania członków Stowarzyszenia do powoda.

(odpowiedź na pozew)

Sąd ustalił, co następuje:

Powód był prezesem i członkiem pozwanego Stowarzyszenia.

Jego członkami były również żona powoda G. C. (1) i jego córki K. C. i A. S..

Żona powoda pełniła funkcję kierownika Warsztatów Terapii Zajęciowej, prowadzonych przez Stowarzyszenie, była nadto upoważniona przez powoda do występowania w imieniu Stowarzyszenia.

A. S. była natomiast członkiem w okresie od 1-09-2009 r. Od 14-09-2009 r. pracowała jako instruktor terapii zajęciowej na pełnym etacie w ramach podpisanej przez jej ojca jako prezesa Stowarzyszenia umowy o pracę na 3-miesięczny okres próbny. Umowę tę rozwiązano na jej prośbę przed upływem tego okresu.

(bezsporne, pisma k. 63-66, pismo k. 67, umowa k. 68)

W dniu 27-06-2013 r. odbyło się walne zebranie członków pozwanego Stowarzyszenia, którego celem był m.in. wybór nowych władz stowarzyszenia w związku z upływem kadencji dotychczasowych, w tym drugiej kadencji powoda jako prezesa.

Według zapisów protokołu z obrad tego zgromadzenia doszło do wyboru nowych członków zarządu pozwanego w osobach A. M., W. K. i J. O., przy czym w zakresie tej decyzji odnotowano, że wybór odbył się „większością głosów /szczegółów brak/”, a po ukonstytuowaniu się składu prezesem zarządu jest A. M..

Protokół ten został podpisany bez zastrzeżeń przez żonę powoda (działającą jako sekretarz zebrania) oraz przez przewodniczącego zebrania.

W dacie wyboru do władz Stowarzyszenia A. M. nie był jego członkiem.

(bezsporne, protokół k. 116-118)

Po tym zebraniu powód wraz z innym członkiem zarządu, którego kadencja wygasła – J. S., wniósł skargę na postanowienie referendarza sądowego w przedmiocie wpisu do rejestru zmian we władzach pozwanego, dokonanych na w/w walnym zgromadzeniu, zarzucając m.in. brak konkretnych wyników wyborów. Skarga ta została odrzucona postanowieniem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 13-09-2013 r. wobec braku legitymacji skarżących, a ich zażalenie na to postanowienie zostało oddalone.

(pisma i orzeczenia k. 10-16, 60-61)

W dniu 2-09-2013 r. do zarządu pozwanego wpłynął wniosek podpisany przez 10 członków, domagających się wykluczenia powoda i jego żony G. C. (1) z członkostwa w stowarzyszeniu. jako przyczyny wskazano działalność sprzeczną ze statutem, brak współpracy z radą programową WTZ (warsztatów terapii zajęciowej) i rodzicami, jednoczesne zarządzanie WTZ i (...) (stowarzyszeniem) przez G. C., nadmierne dyscyplinowanie pracowników i uczestników WTZ.

Tego samego dnia wpłynął wniosek o wykluczenie z członkostwa A. S. - córki powoda - w którym jako przyczynę wskazano nieusprawiedliwiony brak udziału w pracach stowarzyszenia oraz wykorzystanie czteromiesięcznego członkostwa w celu uzyskania osobistej korzyści - udziału w wycieczce do B.. D

Decyzją z 5-09-2013 r., podpisaną przez wiceprezesa zarządu W. K. i członka zarządu J. O., zarząd pozwanego wykluczył powoda z członkostwa z dniem 5-09-2013 r. Takie same decyzję zapadły w stosunku do żony i córki powoda. Zawiadomienie powoda o wykluczeniu, podpisane przez te same osoby, nie zawierało żadnych pouczeń o możliwościach odwołania.

(bezsporne, wnioski i decyzje k. 54-58, zawiadomienie k. 6)

W dniu 2-09-2013 r. 16 członków Stowarzyszenia wniosło o zwołanie nadzwyczajnego walnego zebrania członków na 16-09-2013 r.

Ogłoszenie o zwołaniu takiego zebrania wywieszono na tablicy ogłoszeń warsztatów terapii zajęciowej w dniu 2-09-2013 r. Zawiadomienie pisemne pod adresem córki powoda zostało wysłane w dniu 4-09-2013 r.

(wniosek k. 109, odpowiedź pozwanego na pismo ze Starostwa Powiatowego w L.. k. 107, kopia koperty k. 9, okoliczności niezaprzeczone)

Zgodnie z § 8-16 statutu pozwanego Stowarzyszenia jego członkowie dzielą się na zwyczajnych, honorowych i wspierających. Członek zwyczajny ma prawo wybierać i być wybieranym do władz Stowarzyszenia, a nadto jest zobowiązany do przestrzegania postanowień statutu, regulaminu i uchwał władz, aktywnego uczestnictwa w działalności Stowarzyszenia i regularnego opłacania składek członkowskich. Członkom wspierających i honorowym nie przyznano praw wyborczych do władz Stowarzyszenia, inaczej określone też ich uprawnienia i obowiązki.

W myśl § 17 statutu utrata członkostwa może nastąpić m.in. wskutek wykluczenia przez zarząd na pisemny umotywowany wniosek co najmniej 10 członków Stowarzyszenia z powodu działalności sprzecznej ze statutem oraz uchwałami zarządu, a także nieusprawiedliwione nie branie udziału w pracach Stowarzyszenia.

Stosownie do § 18 pkt 7 statutu uchwały władz pozwanego, w tym walnego zebrania członków, do którego kompetencji należy m.in. wybór członków zarządu i rozpatrywanie odwołań od decyzji zarządu w sprawie wykluczenia z członkostwa, powinny zapadać większością głosów w obecności co najmniej 51% uprawnionych do głosowania.

Kadencja władz stowarzyszenia trwa 4 lata, a sprawowanie funkcji w tych władzach nie może trwać dłużej niż 2 kadencje (§ 18 statutu).

Wybór prezesa i wiceprezesa zarządu należy do wewnętrznej kompetencji zarządu (§ 22 ust. 1 statutu).

(bezsporne, statut)

Sąd zważył, co następuje:

W pierwszym rzędzie wskazać trzeba, że jak wynika z pozwu i jego uzasadnienia przedmiotem żądań powoda było ustalenie 3 kwestii:

- a) ustalenie nieważności pozbawienia go członkostwa na podstawie decyzji zarządu pozwanego z dnia 5-09-2013 r.,
- b) ustalenie nieważności zwołania na 16-09-2013 r. walnego zgromadzenia członków pozwanego,
- c) ustalenie nieważności wyboru A. M. do zarządu pozwanego na stanowisko prezesa, które nastąpiło na podstawie uchwały walnego zgromadzenia z dnia 27-06-2013 r.

W tym kontekście przypomnieć trzeba, że stosownie do treści art. 189 Kodeksu postępowania cywilnego (Kpc) można domagać się ustalenia **stosunku prawnego** lub **prawa**, gdy ubiegająca się o to osoba ma w tym interes prawny. Z samej treści cytowanego przepisu jasno wynika zatem, że nie można żądać ustalenia **stanu faktycznego**

lub **faktu**, poza – dopuszczoną w orzecznictwie i doktrynie – możliwością żądania ustalenia faktów o charakterze prawotwórczym, tj. wywołujących określone skutki prawne w sferze dotyczącej osoby domagającej się ich ustalenia.

Już tylko z tej przyczyny oddaleniu podlegało żądanie powoda ujęte w pkt. b), a dotyczące ustalenia nieważności zwołania walnego zebrania członków pozwanego na 16-09-2013 r. Czynności zmierzające do zwołania takiego zgromadzenia mają bowiem charakter czynności czysto faktycznych i trudno uznać, aby ich dokonanie lub niedokonanie wywoływało jakiegokolwiek skutki prawne w sferze bezpośrednio dotyczącej powoda. Trudno znaleźć było również interes prawny powoda w domaganiu się ustalenia ewentualnej nieważności samego zwołania zebrania, skoro zasadniczo nie kwestionował tego, że wiedział o jego terminie, stawiał się na nie i próbował brać w nim udział.

O ile ocena ważności zwołania zebrania pozostawała poza zakresem dopuszczonym przez art. 189 Kpc, o tyle zbadania wymagały kwestionowane przez powoda decyzje dotyczące wyboru A. M. do władz pozwanego Stowarzyszenia oraz wykluczenia powoda z członkostwa. Niewątpliwie bowiem wpływają one na sferę praw powoda w zakresie członkostwa w pozwanym stowarzyszeniu i podlegania decyzjom jego władz. To zaś oznacza, że powód posiada interes do domagania się rozstrzygnięcia w przedmiocie ważności dotyczących go decyzji i wyjaśnienia swojej sytuacji prawnej w tym zakresie.

Dodać trzeba, że nieważność wspomnianych decyzji zdaniem Sądu należało rozpatrywać przy odpowiednim uwzględnianiu art. 58 Kodeksu cywilnego i oceniać je w kontekście ewentualnej niezgodności z prawem, podjęcia w celu obejścia prawa lub naruszenia przez nie zasad współzycia społecznego. Sąd podziela przy tym ten kierunek orzecznictwa, zgodnie z którym „stowarzyszenia w ramach przyznanej w art. 1 Prawa o stowarzyszeniach samorządności mogą swobodnie kształtować strukturę organizacyjną a także określać kryteria nabywania i utraty członkostwa. Zagadnienia te powinny być uregulowane w statucie stowarzyszenia (art. 10 pkt 4 Prawa o stowarzyszeniach). Dlatego, podobnie jak w ramach nadzoru nad stowarzyszeniami uregulowanego w rozdziale 3 ustawy, ingerencja sądu w działalność stowarzyszenia powinna mieć wyjątkowy charakter i powinna uwzględniać autonomiczny i samorządny charakter stowarzyszenia. Dyrektywy te stają się jeszcze bardziej aktualne, kiedy uchwały stowarzyszenia mają podlegać ocenie z punktu widzenia ich zgodności z zasadami współzycia społecznego” (wyrok SN z dnia 24-06-2009 r., I CSK 535/08).

Przechodząc do oceny decyzji w przedmiocie wykluczenia powoda podkreślenia wymaga nadto, że – jak oświadczone na rozprawie – strona powodowa nie odnosiła się do merytorycznych podstaw takiej decyzji, kwestionowała natomiast to, że niezgodnie ze statutem zawiadomienie, które otrzymał powód, nie zostało opatrzone podpisami osób uprawnionych i nie zawierało pouczeń o możliwości odwołania.

Przepisy ustawy z dnia 7-04-1989 r. – Prawo o stowarzyszeniach (tekst jednol. Dz. U. z 2001 r. - Nr 79, poz. 855 ze zm.), nie przewidują żadnych szczegółowych wymogów formalnych dotyczących decyzji o wykluczeniu z członkostwa w stowarzyszeniu (art. 10 ust. 1 pkt 4), pozostawiając ewentualne regulacje w tym zakresie statutowi.

Statut pozwanego, wskazując na przesłanki decyzji o wykluczeniu, tryb jej podejmowania oraz uprawniony do tego organ (zarząd - § 17 ust. 3), nie przewiduje natomiast dla takiej decyzji żadnej formy szczególnej i nie określa sposobu zawiadomienia o niej wykluczonego członka. Co więcej, nie zawiera również szczegółowych przepisów dotyczących wnoszenia i rozpoznawania odwołań od takich decyzji, chociaż wskazuje, że odwołania od decyzji o wykluczeniu należą do kompetencji walnego zgromadzenia (§ 19 ust. 8).

Jak wynika z dokumentów przedstawionych przez strony decyzja o wykluczeniu powoda z członkostwa została podjęta na wniosek, który zgodnie z wymogiem statutu został podpisany przez co najmniej 10 członków i zawierał uzasadnienie, wskazujące na przyczyny odwołania ujęte w § 17 ust. 3 pkt a i b statutu (k. 54). Decyzję o wykluczeniu powoda z dnia 5-09-2013 r. podpisało 2 członków zarządu: W. K. i J. O. (k. 56), wybranych na zgromadzeniu w dniu 27-06-2013 r., a te same podpisy znajdują się na piśmie zawiadamiającym powoda o wykluczeniu (k. 6). Ponieważ w tej dacie – wg § 22 ust. 1 statutu i zapisów w protokole walnego zebrania z 27-06-2013 r. zarząd liczyć miał 3 osoby, uznać trzeba, że decyzja o wykluczeniu powoda zapadła wymaganą przez statut większością. W konsekwencji należy też przyjąć, że określone statutem wymogi formalne dotyczące trybu zainicjowania i podjęcia decyzji o wykluczeniu

powoda zostały spełnione i z tego punktu widzenia decyzja nie narusza ani przepisów Prawa o stowarzyszeniach, ani postanowień statutu.

Nie zmienia tego okoliczność, że decyzja i zawiadomienie o wykluczeniu z dnia 5-09-2013 r. nie zostały podpisane przez prezesa i wiceprezesa, a tylko przez wiceprezesa i członka zarządu. Żadna z tych czynności nie ma charakteru czynności związanej z koniecznością reprezentowania pozwanego w stosunkach zewnętrznych, ani nie stanowi oświadczenia woli w sprawach zobowiązań majątkowych, do dokonania których zgodnie ze § 22 ust. 3 i 4 statutu konieczne byłoby występowanie prezesa i wiceprezesa. Decyzja o wykluczeniu jest bowiem decyzją z zakresu władczych, a nie reprezentacyjnych, kompetencji zarządu, zaś zawiadomienie ma charakter wyłącznie informacyjny, wobec czego nie było konieczności podpisywania ich przez prezesa i wiceprezesa.

Poza sporem było zaś, że zawiadomienie o wykluczeniu z dnia 5-09-2013 r. – będące w istocie kopią decyzji z tego dnia – poza powołaniem na zapisy statutu nie zawierało żadnych konkretnych przyczyn odwołania, ani żadnego pouczenia o możliwości składania odwołania. Z wyjaśnień powoda wynika jednak, że mimo braku takiego pouczenia, miał świadomość możliwości odwołania, z której skorzystał zaniechał, chcąc się dowiedzieć najpierw o przyczyny odwołania (vide: protokół rozprawy z 24-02-2014 r.). Z tego punktu widzenia, skoro ani Prawo o stowarzyszeniach, ani statut pozwanego nie zawierają wymogu pouczenia o możliwości składania odwołań od decyzji w przedmiocie członkostwa, nie określają do ich składania żadnego terminu, ani nie wprowadzają żadnych wymagań formalnych, jakie odwołanie miałyby spełniać dla swej skuteczności, zaś powód, który przedtem pełnił funkcję prezesa pozwanego przez dwie kadencje, znał swoje uprawnienia w zakresie odwołania i zapisy statutu, a mimo tego świadomie nie zdecydował się z nich skorzystać, trudno uznać, aby brak pouczenia go o prawie do odwołania stanowił naruszenie prawa, miał na celu jego obejście, względnie stanowił naruszenie zasad współżycia społecznego w stopniu uzasadniającym uznanie samej decyzji za nieważną. Niewątpliwie dla zapewnienia przejrzystości działania organów Stowarzyszenia byłoby wskazane pisemne uzasadnienie decyzji o wykluczeniu i zawarcie pouczenia o możliwości odwołania. Jeżeli jednak statut pozwanego nie wprowadza takich wymagań, a powód, jako wieloletni prezes w toku swojej kadencji nie widział potrzeby uzupełniania statutu w tym zakresie, w ocenie Sądu nie może skutecznie powoływać się na braki w tym zakresie, jako naruszające jakiegokolwiek zasady współżycia społecznego. Wniosek taki jest tym bardziej zasadny, gdy zważyć, że przepisy Prawa o stowarzyszeniach w sposób daleko idący odformalizowały zasady ich funkcjonowania, wobec czego żądanie od nich określania w statucie i zachowywania jakichś szczególnych wymagań w zakresie formy zawiadamiania o podejmowanych decyzjach nie wydaje się usprawiedliwione.

W tym miejscu trzeba jeszcze odnieść się do kwestii wyboru osób, które podjęły i podpisały decyzję o wykluczeniu powoda, do zarządu pozwanego. Jak wynika z przedłożonego protokołu, do wyboru tego doszło na walnym zebraniu członków w dniu 27-06-2013 r. Jak wskazywano w pozwie do podjęcia takiej uchwały miało nie dojść. Argumentacja powoda w tym zakresie nie znajduje jednak żadnego potwierdzenia. W protokole z zebrania z dnia 27-06-2013 r. zapisano, że członkowie zarządu zostali wybrani większością głosów, przy czym rzeczywiście brak jest szczegółów dotyczących sposobu głosowania i konkretnej liczby głosów. Niemniej, takich szczegółów nie podano w odniesieniu do żadnej z podejmowanych uchwał, w tym również w odniesieniu do uchwał dotyczących zatwierdzenia sprawozdań merytorycznego i finansowego oraz udzielenia absolutorium zarządowi kierowanemu przez powoda, których podjęcia powód nie kwestionował. Gdy dodać, że protokół z zebrania sporządzała żona powoda i podpisała go bez żadnych zastrzeżeń, a nadto nie przedstawiono żadnych innych dowodów mających wykazać, że do podjęcia uchwały dotyczącej wyboru członków zarządu nie doszło, należy uznać, że zarzuty pozwu w tej mierze, opierające się wyłącznie na braku szczegółowych zapisów w protokole zebrania, pozostały gołosłowne.

Marginalnie wskazać trzeba, że gdyby jednak uznać ten zarzut za zasadny powództwo o ustalenie nieważności przedmiotowej uchwały musiałyby zostać oddalone, albowiem nie sposób ustalić nieważności uchwały, która nie została podjęta.

Uznając jednak, że do takiego wyboru członków zarządu doszło (o ważności wyboru A. M. por. jeszcze niżej), a decyzję w przedmiocie wykluczenia powoda podjęły osoby wchodzące w skład tak wybranego zarządu, nie sposób uznać ich za nieuprawnione do podjęcia tej decyzji.

Zgodnie z zakreśloną i sprecyzowaną na rozprawie podstawą powództwa, poza rozważaniami Sądu pozostawała natomiast ocena realności lub merytorycznej zasadności podstaw wykluczenia powoda, wobec czego odnoszenie się do zawartych w odpowiedzi na pozew argumentów w tej mierze było zbyteczne.

W tym stanie rzeczy, w ocenie Sądu brak było podstaw do ustalenia nieważności decyzji o wykluczeniu powoda z członkostwa, albowiem została podjęta formalnie zgodnie z postanowieniami statutu, w określonym w nim trybie i przez kompetentne do tego organy, co skutkowało koniecznością oddalenia powództwa również w tym zakresie.

Odmienne przedstawiała się natomiast kwestia ważności wyboru A. M. do zarządu pozwanego Stowarzyszenia i jednocześnie wybór na jego prezesa, które nastąpiły na walnym zebraniu członków w dniu 27-06-2013 r. Przede wszystkim wskazać trzeba, że z postanowień statutu pozwanego nie wynika wprost zakaz sprawowania funkcji w jego zarządzie przez osoby nie będące członkami stowarzyszenia. Zakaz taki nie został również wprost sformułowany przepisami Prawa o stowarzyszeniach. Niemniej, gdy zważyć na cele, jakim zgodnie z prawem ma służyć prawo do stowarzyszania się i zasady, na jakich oparto działanie stowarzyszeń, dla realizacji których zapewniono im możliwość samodzielnego określenia władz, trybu ich wyboru, uzupełniania oraz kompetencji, wskazując przy tym, że działalność stowarzyszeń opiera się na pracy ich członków, dokonując wykładni zapisów statutu pozwanego na tle niniejszej sprawy należy sformułować wniosek, że we władzach pozwanego stowarzyszenia mogą zasiadać wyłącznie jego członkowie zwyczajni. Dokonując w statucie rozróżnienia członków na 3 kategorie: zwyczajnych, wspierających i honorowych, tylko dla członków zwyczajnych zastrzeżono czynne i bierne prawo wyborcze (§ 13 ust. 1). W tych okolicznościach uznanie, że bierne prawo wyborcze do władz Stowarzyszenia przysługuje również osobom nie mającym statusu członka, stawiałoby ich w sytuacji korzystniejszej niż członków honorowych i wspierających, którym takie prawo nie przysługuje. Taka wykładnia byłaby jednak nieracjonalna i sprzeczna z istotą reguł, jakim poddano prawo do stowarzyszania się, w skrajnych przypadkach prowadząc do sytuacji, w której członkowie nie tylko posiadaliby mniej uprawnień, niż osoby nie będące członkami, ale również byłiby poddani decyzjom osób nie będących członkami. W konsekwencji należało przyjąć, że do zarządu pozwanego Stowarzyszenia, zgodnie z zasadami wynikającymi z Prawa o stowarzyszeniach i § 13 pkt 1 statutu, mogą zostać wybrani wyłącznie członkowie zwyczajni.

Poza sporem było, że w dacie walnego zebrania z dnia 27-06-2013r. A. M. nie był członkiem pozwanego Stowarzyszenia – co pośrednio wynika również z faktu przyjęcia go na członka na walnym zebraniu w dniu 16-09-2013 r. (por. protokół k. 112 ad. 6). Oznacza to, że nie przysługiwało mu również bierne prawo wyborcze, tj. prawo do bycia wybranym do władz statutowych. W tych okolicznościach uchwałę walnego zebrania członków pozwanego o wyborze A. M. do zarządu, skutkującą w dalszej kolejności powierzenie mu funkcji jego prezesa, należało uznać niezgodną z ustawą i opartym na niej statutem i w konsekwencji ustalić jej nieważność.

O prawidłowości powyższych wniosków świadczy pośrednio fakt podjęcia przez walne zebranie członków z dnia 16-09-2013 r. uchwały nr 1/2013 o zatwierdzeniu składu osobowego zarządu, dokonanej już po przyjęciu A. M. na członka (por. protokół k. 112-113). Gdyby członkowie pozwanego nie mieli wątpliwości co do prawidłowości wyboru A. M. podejmowanie takiej uchwały byłoby bowiem zbędne. Charakter i skutki tej decyzji pozostawały natomiast poza zakresem rozważań niezbędnych do rozstrzygnięcia kwestii ważności wcześniejszej uchwały z 27-06-2013 r., chociaż wydaje się, że można by ją uznać faktycznie za uchwałę uzupełniającą skład zarządu wybranego w dniu 27-06-2013 r.

Reasumując powyższe rozważania, w ocenie Sądu ustaleniu nieważności podlegała tylko uchwała o wyborze A. M. do władz pozwanego Stowarzyszenia, brak było natomiast podstaw do uwzględnienia powództwa w pozostałej części, wobec czego orzeczono jak w pkt. I i II sentencji wyroku.

Z uwagi na wynik procesu, w którym strony uzyskały tylko częściowe spełnienie swoich żądań, w oparciu o art. 100 Kodeksu postępowania cywilnego, koszty procesu między nimi wzajemnie zniesiono (pkt III sentencji).